

— Komisiji naloži snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe deset tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: povreda temeljnog prava na djelotvoran pravni lijek kao i temeljnog prava na dobru upravu i obrazloženje zbog neobrazloženosti pobijane odluke
2. Drugi tužbeni razlog: povreda temeljnog prava na djelotvoran pravni lijek i prava na uputu o pravnom lijeku zbog neobavještanja o mogućim pravnim lijekovima
3. Treći tužbeni razlog: povreda članka 4. stavka 2. treće alineje Uredbe (EZ) br. 1049/2001 ⁽¹⁾
4. Četvrti tužbeni razlog: povreda članka 4. stavka 2. prve alineje Uredbe (EZ) br. 1049/2001
5. Peti tužbeni razlog: povreda članka 4. stavka 3. podstavka 1. Uredbe (EZ) br. 1049/2001
6. Šesti tužbeni razlog: povreda članka 4. stavka 3. podstavka 2. Uredbe (EZ) br. 1049/2001
7. Sedmi tužbeni razlog: povreda temeljnog prava na pristup dokumentima
8. Osmi tužbeni razlog: povreda temeljnog prava na pristup dokumentima i načela proporcionalnosti jer nije odobrila barem djelomičan pristup dokumentima u odnosu na koje je zatražen pristup
9. Deveti tužbeni razlog: povreda članka 101. UFEU-a zbog praktičnog onemogućavanja da tužitelj ispita osnovanost zahtjeva za naknadu štete u vezi sa zabranjenim sporazumima i da po potrebi pokrene odgovarajući postupak
10. Deseti, podredno istaknuti tužbeni razlog: povreda tužiteljeva prava na dobivanje nepovjerljive verzije Komisijine odluke iz postupka u vezi sa zabranjenim sporazumima AT/39914 – EIRD i popisa Komisijinih akata u tom postupku (Uredba (EZ) br. 1049/2001 i članak 30. stavak 2. Uredbe (EZ) br. 1/2003 ⁽²⁾).

S tim u vezi tužitelj tvrdi da nisu ispunjene pretpostavke za primjenu izuzeća iz članka 4. stavaka 2. i 3. Uredbe (EZ) br. 1049/2001 koje bi mogle opravdati uskratu pristupa dokumentima koje tužitelj potražuje.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL L 145, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 70.).

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1/2003 od 16. prosinca 2002. o provedbi pravila o tržišnom natjecanju koja su propisana člancima 81. i 82. Ugovora o EZ-u (SL L 1, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 1., str. 165.).

Tužba podnesena 2. studenoga 2015. – LL protiv Parlamenta

(Predmet T-615/15)

(2016/C 027/84)

Jezik postupka: litavski

Stranke

Tužitelj: LL (Vilnius, Litva) (zastupnik: J. Petrulionis, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku glavnog tajnika Europskog parlamenta D(2014) 15503 od 17. travnja 2014. i Obavijest o terećenju br. 2014-575 donesenu 5. svibnja 2014. na temelju te odluke.;
- naloži tuženiku snošenje svih tužiteljevih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog tužbi, tužitelj ističe dva tužbena razloga.

Ispravnost isplate i valjanost i zakonitost njezina povrata

Tužitelj ističe da je Odlukom D(2014) 15503 glavni tajnik Europskog parlamenta potpuno neosnovano i nezakonito odlučio da je tužitelju iznos od 37 728 eura isplaćen neosnovano i, protivno članku 68. Provedbenih mjera Statuta zastupnika Europskog parlamenta i članku 80. Provedbenih pravila Financijske uredbe, naložio računovodstvenom službeniku Europskog parlamenta da izvrši povrat iznosa od 37 728 eura od tužitelja i, u skladu s propisanim postupkom, o tome obavijesti tužitelja putem Obavijesti o terećenju br. 2014-575.

Tužitelj smatra da je glavni tajnik Europskog parlamenta prilikom donošenja odluke uzeo u obzir samo dva elementa: izvještaj OLAF-a i činjenicu da tužitelj nije podnio dokaz da je plaćeni iznos upotrijebljen u predviđene svrhe. Međutim, tužitelj tvrdi da nije prikupljen nijedan podatak koji potvrđuje da je plaćeni iznos koristio u svrhe različite od predviđenih, protivno članku 14. Pravilnika o isplati troškova i naknada zastupnicima Europskog parlamenta.

Zastarni rok i primjena načela razumnog roka, pravne sigurnosti i zaštite legitimnih očekivanja

Tužitelj tvrdi da u Odluci D(2014) 15503 glavnog tajnika Europskog parlamenta i u Obavijesti o terećenju br. 2014-575 nije poštovan zastarni rok iz članka 81. Financijske uredbe i članka 93. Provedbenih pravila Financijske uredbe te da nije postupano u skladu s načelima razumnog roka, pravne sigurnosti i legitimnih očekivanja.

Tužitelj smatra da su relevantne EU institucije neosnovano, nepošteno i nerazumno dugo kasnile u izvršavanju svojih ovlasti i donošenju relevantnih odluka. Na taj način povrijeđena su tužiteljeva prava, uključujući pravo na obranu i odgovarajuće ostvarivanje tog prava, s obzirom na to da je, zbog dugog vremenskog razdoblja između događaja koji su predmet istrage i donošenja relevantnih odluka, tužitelju objektivno oduzeta mogućnost obrane od optužbi koje mu se stavljaju na teret kao i mogućnost podnošenja dokaza i poduzimanja svih potrebnih koraka za pravično rješenje slučaja koji se ispituje.

Tužba podnesena 3. studenoga 2015. – Transtec protiv Komisije**(Predmet T-616/15)**

(2016/C 027/85)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelj: Transtec (Bruxelles, Belgija) (zastupnik: L. Levi, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija